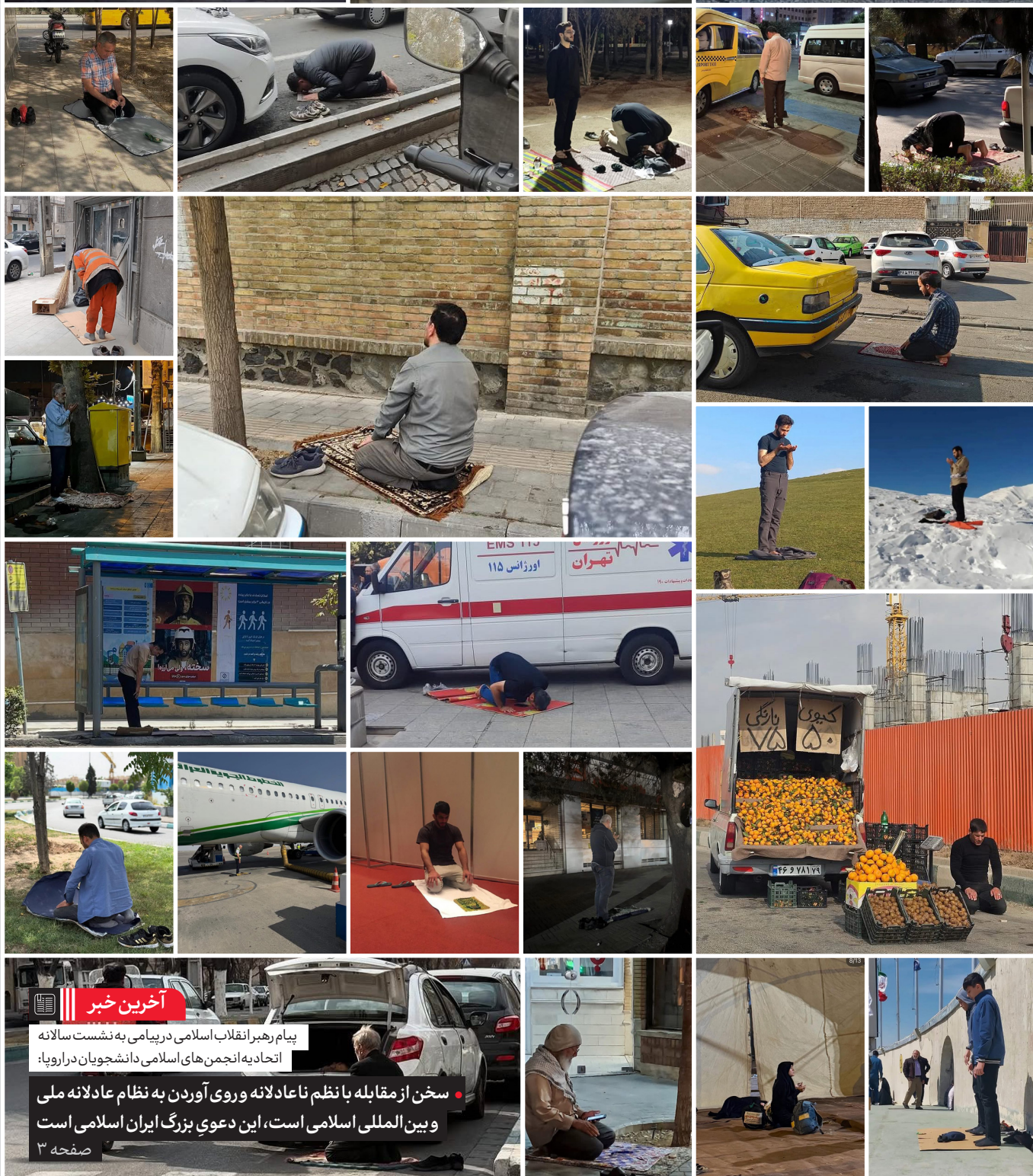

خط حرام

هفته نامه خبری-تبیینی جامعه مؤمن و انقلابی | سال یازدهم، شماره ۵۱۴ | هفته دوم دی ماه ۱۴۰۴ | KHAMENEI.IR

نماز؛ راهکار حل مشکلات بشر

سرمقاله | صفحه ۲

آخرین خبر

پیام رهبر انقلاب اسلامی در پیامی به نشست سالانه اتحادیه انجمن‌های اسلامی دانشجویان در اروپا:

• سخن از مقابله با نظم ناعادلانه و روی آوردن به نظام عادلانه ملی و بین‌المللی اسلامی است، این دعوی بزرگ ایران اسلامی است

صفحه ۳

چگونه نماز سرنوشت دنیوی و اخروی انسان را دچار تغییر و تحول می کند؟

نماز؛ راهکار حل مشکلات بشر

سرمقاله

«دل»، «اراده»، «ایمان»، «امید»، چهار ستون زندگی سعادت‌مندان‌ه‌ی انسان است. این ارکان زندگی، تحت تأثیر عوامل متعددی دچار آسیب می‌شوند؛ به‌طوری‌که دل‌ها متلاطم، اراده‌ها سست، ایمان‌ها ضعیف و امیدها می‌میرند. دل متلاطم، انسان را آشفته می‌کند. اراده‌ی سست، انسان را از حرکت باز می‌دارد. ایمان ضعیف، انسان را از خدا دور می‌کند. امید مرده، انسان را به پوچی می‌رساند. بشر دوران کنونی با همین مشکلات دست‌وپنجه نرم می‌کند و در جستجوی راهکار برای برون‌رفت از این مشکلات، خود را به سختی انداخته است. اسلام راهکار تمام این مشکلات را در نماز می‌داند: «نماز آنگاه که با آداب خود همچون خشوع و دل‌سپاری به معبود انجام می‌گیرد، دل را آرام و اراده را مستحکم و ایمان را ژرف و امید را زنده می‌کند. سرنوشت انسان در دنیا و آخرت، وابسته به چنین دل و چنین اراده و چنین ایمان و چنین امیدی است.» (۱۷/۷/۱۴۰۴) اکنون سؤال مهم این است که نماز با چنین تأثیراتی، چگونه سرنوشت دنیوی و اخروی انسان را دچار تغییر و تحول می‌کند؟

وابستگی سرنوشت دنیوی به نماز

اولین اثر نماز، آرامش دادن به دل است. آرامش دل نیز موجب می‌شود انسان در سختی‌ها پریشان نشود و تصمیم‌های درست بگیرد. دل مضطرب، انسان را دچار آشفتگی و تصمیمات نادرست می‌کند و از مسیر بندگی دور می‌سازد، اما دل آرام بر خدا توکل می‌کند و سرنوشت زندگی را بر اساس نگرانی‌ها تغییر نمی‌دهد. نماز، کامل‌ترین مصداق یاد خدا است: «اقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي». (طه/۱۴) و دل با یاد خدا آرام می‌گیرد: «الَّا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ». (رعد/۲۸) امیرالمؤمنین علیه السلام نیز می‌فرماید: «یاد خدا سینه‌ها را صیقل می‌دهد و دل‌ها را آرامش می‌بخشد.» (غررالحکم؛ روایت ۵۱۶۵) سیره‌ی پیامبرگرامی اسلام صلی الله علیه و آله و سلم این‌گونه بود که در مشکلات و سختی‌ها فقط با نماز آرام می‌شدند؛ ایشان به بلال می‌فرمودند: «بلال! برخیز و ما را با نماز آرامش و آسایش بخش.» (بحارالانوار، ج ۷۹، ص ۱۹۳) این شیوه باعث می‌شد پیامبر در همه‌ی امور زندگی به درستی تصمیم بگیرند و به اهداف خود دست یابند.

دومین اثر نماز، مستحکم کردن اراده است. اراده‌ی مستحکم عامل استمرار در مسیر حق و تسلیم نشدن در برابر وسوسه‌ها، شکست‌ها و مشکلات است؛ به همین دلیل، قرآن کریم «مقاومت» و «نماز» را در کنار یکدیگر ذکر کرده است و نماز را به عنوان وسیله‌ای کمکی برای پیروزی و غلبه بر مشکلات بیان فرموده است: «وَاسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ». (بقره/۴۵) امام صادق علیه السلام این‌آیه را با بیان یکی از ویژگی‌های امیرالمؤمنین علیه السلام تبیین می‌فرماید: «هرگاه

ص ۱۲۲) گروه اول نمازگزاران سهل‌انگار هستند که سرنوشت آنان عذاب در «قَیْلٍ» است؛ آیه‌ی «قَیْلٌ لِلْمُصَلِّینَ» (ماعون/۴) درباره‌ی اینان است. گروه دوم گاهی نماز می‌خوانند و سرنوشت آنان عذاب در «نَعَتْ» است؛ آیه‌ی «أَصَاغُوا الصَّلَاةَ... یَلْقَوْنَ غَيًّا» (مریم/۵۹) درباره‌ی اینان است. گروه سوم هیچ‌گاه نماز نمی‌خوانند و سرنوشت آنان عذاب در «سَقَر» است؛ آیات «مَا سَلَكَكُمْ فِی سَقَرٍ * قَالُوا لَمْ نَكُ مِنَ الْمُصَلِّینَ» (مذثر/۴۲ و ۴۳) درباره‌ی اینان است. هر کدام از این سه، نام طبقه‌ای از طبقات چهارم است. گروه چهارم همیشه نماز می‌خوانند و در نمازشان خشوع دارند که سرنوشت آنان رستگاری و پیروزی است؛ آیات «قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ * الَّذِینَ هُمْ فِی صَلَاتِهِمْ خَاشِعُونَ» (مؤمن/۲۹) درباره‌ی اینان است.

بر اساس آیات قرآن کریم، سرنوشت اخروی انسان وابسته به دلی است که در این دنیا آرام شده است. نفْس مطمئنّه (فجر/۲۷) در آخرت وابسته به همان دلی است که در دنیا با ذکر خدا آرام شده است. (عد/۲۸) از طرفی دیگر، کسی که نمی‌داند در روز قیامت اعمال او را چگونه محاسبه می‌کنند، دل ناآرامی دارد؛ زیرا مطمئن نیست کارهای نیک او چه تأثیری در سرنوشت اخروی او دارد. لذا امام صادق علیه السلام با بیان این نکته که «نخستین چیزی که از بنده حسابرسی می‌شود نماز است؛ پس اگر نماز پذیرفته شد، اعمال دیگرش نیز پذیرفته می‌شود و چنانچه نمازش رد شود، بقیه‌ی اعمال او هم قبول نخواهد شد» (وسائل الشیعه، ج ۳، ص ۲۲) دل نمازگزار حقیقی را آرام می‌کند و این اطمینان را می‌دهد که اهمّیت دادن به نماز، همه‌ی کارهای او را ارزشمند می‌کند. همچنین، نمازی که ایمان را عمق می‌بخشد نیز در سرنوشت اخروی انسان مؤثر است. امیرالمؤمنین علیه السلام بر اساس آیاتی از قرآن کریم می‌فرماید: «خداوند نماز را ایمان نامیده است.» و در ادامه‌ی همین روایت، از قول پیامبرگرامی اسلام صلی الله علیه و آله و سلم می‌فرماید: «کسی که خدا را با ایمان کامل ملاقات کند، اهل بهشت است و کسی که نسبت به نمازش کوتاهی می‌کند، خدا را با ایمان ناقص ملاقات می‌کند.» (بحارالانوار، ج ۶۶، ص ۷۳) این روایت، به روشنی، نماز کامل را مساوی با ایمان کامل می‌داند و کوتاهی در نماز را مساوی با ایمان ناقص می‌داند و سرنوشت انسان را وابسته به آن می‌داند. تأثیر نماز در زنده نگه داشتن امید نیز منحصر به امور دنیا نیست؛ بلکه نماز، انسان را به آخرت نیز امیدوار می‌کند. پیامبر اسلام در این باره می‌فرماید: «کسی که بر نمازهای پنج‌گانه محافظت و مراقبت نماید، این نمازها برای او در قیامت نور و وسیله‌ی نجات او خواهد بود.» (کنزالعقال، حدیث ۱۸۸۶۲)

درک این تأثیرات به انسان انگیزه می‌دهد تا اهمّیت بیشتری به نماز بدهد و دائم مراقب نماز خود باشد و به این دستور الهی عمل کند که خداوند فرمود: «حَافِظُوا عَلَی الصَّلَاةِ» (بقره/۲۳۸) بر همه‌ی نمازها محافظت کنید.

امیرالمؤمنین از موضوعی نگران و هراسناک می‌شد، به نماز پناه می‌برد. «(کافی، ج ۳، ص ۴۸۰) در روایات دیگری، پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم نیز این چنین توصیف شده است. اگر پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم و امیرالمؤمنین علیه السلام در ترویج اسلام و تحقق دستورات آن اراده‌ی مستحکمی نداشتند، هیچ‌گاه تمدن اسلامی شکل نمی‌گرفت و سرنوشت اسلام به تحریف و انحراف شریعت‌های گذشته دچار می‌شد. بر اساس روایات، این اراده‌ی مستحکم نشئت‌گرفته از نماز است.

سومین اثر نماز، تعمیق ایمان است. ایمان سطحی، در بحران‌ها فرو می‌ریزد؛ اما ایمان ژرف، انسان را در برابر شبهات محافظت می‌کند و او را در مسیر حق نگه می‌دارد. از دیدگاه اسلام، مؤمن حقیقی را باید با نماز شناخت. پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم نشانه‌ی ایمان را نماز می‌دانند: «عَلِمَ الْإِيمَانِ الصَّلَاةَ». (جامع الاخبار، ج ۱، ص ۷۳) در روایت دیگری، نماز مرز بین ایمان و کفر عملی شمرده شده است: «مَا تَبَيَّنَ الْكُفْرُ الْإِيمَانَ إِلَّا تَرَكَ الصَّلَاةَ». (فتاوی الاعمال و عقاب الاعمال، ج ۱، ص ۲۳۱) ایمان، آن‌گاه که کامل و عمیق شد، سرنوشت انسان را به سمت سعادت سوق می‌دهد. خداوند متعال را زیورزی و موفقیت پیامبر در انجام رسالتش را این می‌داند که خود او اولین کسی بود که به این راه ایمان داشت: «أَمَرَ الرَّسُولُ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ». (بقره/۲۸۵)

چهارمین اثر نماز، امید است. امید نیروی حرکت است. بدون امید، دل و اراده و ایمان نیز می‌میرند. امید زنده انسان را در مسیر اصلاح و تلاش پایدار نگه می‌دارد. امید به رحمت و وعده‌ی الهی انسان را از یأس و پوچی می‌رهاند و وفق آخرت را روشن می‌کند. امیرالمؤمنین علیه السلام سخنی را از پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم نقل می‌کند که ایشان همیشه می‌فرمودند: «امیدبخش‌ترین آیه در قرآن آیه‌ای است که انسان را به نمازهای پنج‌گانه دستور می‌دهد.» (تفسیر صافی، ج ۲، ص ۴۷۶) این روایت بیانگر این حقیقت است که انسان، در طول روز، علاوه بر مشکلات زندگی دچار گناهانی می‌شود که او را از آینده ناامید می‌کند، اما نماز این بشارت را به انسان می‌دهد که گناهان او با خواندن نمازهای پنج‌گانه قابل بخشش است؛ به همین دلیل، پیامبر امیدبخش‌ترین آیه‌ی قرآن را آیه‌ی نماز می‌داند.

وابستگی سرنوشت اخروی به نماز

نباید گمان کرد وابستگی سرنوشت انسان به نماز تنها مربوط به سرنوشت دنیوی است، چرا که سرنوشت انسان در آخرت نیز وابسته به نماز است. در حقیقت، نمازی که دل را آرام، اراده را مستحکم، ایمان را ژرف و امید را زنده می‌کند، سرنوشت انسان در آخرت را نیز تغییر می‌دهد. پیامبر اسلام صلی الله علیه و آله و سلم سرنوشت انسان در آخرت را با چنین تأثیراتی به نماز وابسته می‌داند و افراد را به چهار گروه تقسیم می‌فرماید. (المواظع العددیه،

پیام رهبر انقلاب اسلامی در پیامی به نشست سالانه اتحادیه انجمن‌های اسلامی دانشجویان در اروپا:

■ سخن از مقابله با نظم ناعادلانه و روی آوردن به نظام عادلانه ملی و بین‌المللی اسلامی است، این دعوی بزرگ ایران اسلامی است

■ شما دانشجویان سهمی از این وظیفه بزرگ بردوش دارید

• حضرت آیت‌الله خامنه‌ای در پیامی به نشست سالانه اتحادیه انجمن‌های اسلامی دانشجویان در اروپا با اشاره به شکست تهاجم سنگین ارتش آمریکا و زائده ننگین آن در منطقه، به دلیل ابتکار و شجاعت و فداکاری جوانان ایران اسلامی، تأکید کردند: علت اصلی آشفتگی زورگویان فاسد و مفسد، نه بحث هسته‌ای، بلکه برافراشته شدن پرچم مقابله با نظم ناعادلانه و تحکیم نظام سلطه در جهان و روی آوردن به نظام عادلانه ملی و بین‌المللی اسلامی از جانب ایران اسلامی است.

متن پیام رهبر انقلاب اسلامی به این شرح است:

بسم الله الرحمن الرحيم
جوانان عزیز!

امسال کشور شما، به برکت ایمان و اتحاد و اعتماد به نفس، در دنیا اعتبار و وزانتی تازه یافت. تهاجم سنگین ارتش آمریکا و زائده ننگین آن در این منطقه، مغلوب ابتکار و شجاعت و فداکاری جوانان ایران اسلامی شد. ثابت شد که ملت ایران با بهره‌گیری از توانایی‌های خود، در سایه ایمان و عمل صالح، و در رویارویی با مستکبران فاسد و ظالم، میتواند بایستد و دعوت به ارزشهای اسلامی را با صدائی رساتر از همیشه به دنیا برساند.

انده عمیق بخاطر شهادت تعدادی از دانشمندان و سرداران و جمعی از مردم عزیزمان نتوانسته و نخواهد توانست جوانان باهمت ایرانی را متوقف کند. خانواده‌های آن شهیدان، خود در شمار پیشروان حرکتند. سخن از بحث هسته‌ای و چیزهایی از قبیل آن نیست. سخن از مقابله با نظم ناعادلانه و تحکیم نظام سلطه در جهان کنونی، و روی آوردن به نظام عادلانه ملی و بین‌المللی اسلامی است. این است دعوی بزرگی که ایران اسلامی پرچم آن را برافراشته و زورگویان فاسد و مفسد را برآشفته است. شما دانشجویان بویژه در خارج کشور سهمی از این وظیفه بزرگ بردوش دارید. دلها را به خدا بسپارید، توانایی‌های خود را شناسائی کنید، و انجمن‌ها را به این سمت حرکت دهید.

خدا با شما و پیروزی کامل در انتظار شما است ان شاء الله.

سیدعلی خامنه‌ای

۳ دی ۱۴۰۴

فکر و نگاه انقلابی خود را تقویت کنید

اگر بخواهید برای کشورتان به معنای واقعی کلمه مفید باشید، باید نگاه انقلابی را، نگاه و نگرش انقلاب بنیانی‌ای را که مبتنی بر تفکر اسلامی است، در خودتان حفظ و تقویت کنید... اگر چنانچه ما این نگاه انقلابی را دنبال نکنیم، عقب خواهیم ماند، پیشرفت ما متوقف خواهد شد؛ اگر پیشرفتی هم در اشخاص ما و افراد ما به وجود بیاید، به سود کشور نخواهد بود کما اینکه در گذشته، در دوران طاغوت همین جور بود. آن روز هم ما نخبگانی داشتیم اما این نخبه‌ها به کار کشور نمی‌آمدند؛ حالا علاوه بر اینکه ظرفیتهای بروز نمیکرد و استعدادها بروز و ظهور نمیکرد، آن مقدار اندکی هم که بروز میکرد، به نفع دیگران تمام میشد، در خدمت دیگران قرار میگرفت. فکر انقلابی، نگاه انقلابی را حتماً در خودتان تقویت و حفظ کنید. ۱۳۹۸/۵/۱۶

تاریخ بخوانید

تاریخ یعنی شرح حال ما، در صحنه‌ای دیگر، هر کدام باید ببینیم در کدام قسمت داستان قرار گرفته‌ایم. ۱۳۷۵/۲/۲۰

مردم‌سالاری؛ نفی استبداد و وابستگی

در تاریخ معاصر ایران، مفهوم مردم‌سالاری نه یک ایده‌ی وارداتی، بلکه پاسخی به یک تجربه‌ی طولانی و پرهزینه است؛ تجربه‌ای که در آن، مردم قرن‌ها از حق تصمیم‌گیری در سرنوشت خود محروم بودند. در این ساختار، قدرت در دست حاکمانی متمرکز بود که نه بر پایه رأی و اراده عمومی، بلکه بر اساس خودرأیی و تحکم حکومت می‌کردند. قرنهای متمادی این کشور از خودرأیی طواغیت و سلاطین رنج میبرد، مردم هیچ‌کاره بودند و نقش آنان به ابزاری برای تثبیت قدرت فروکاسته می‌شد. در چنین فضایی، استبداد تنها یک شیوه حکومت نبود، بلکه به یک سنت تاریخی بدل شده بود؛ سنتی که در آن تصمیم‌گیری، تدبیر و تشخیص، در انحصار حاکم و اطرافیان‌ش قرار داشت. مردم نگه داشته می‌شدند تا بر آنان تحکم شود؛ مردم وسیله‌ای بودند برای اینکه او بتواند تحکم بکند. این وضعیت، تا میانه‌های دوره قاجار، هرچند خفقان‌آور، اما عمدتاً در چارچوب قدرت داخلی باقی مانده بود.

از اواسط دوران قاجار، لایه‌ای تازه بر این بحران افزوده شد؛ لایه‌ای که استبداد داخلی را با سلطه خارجی پیوند زد. از اواسط دوران قاجار یک بیماری دیگری هم اضافه شد و آن، سلطه‌ی خارجی و نفوذ خارجی و استعمار خارجی بود. از این مقطع به بعد، اراده‌ی حاکم نه تنها مستقل نبود، بلکه در بسیاری از موارد بازتاب خواست قدرت‌های بیرونی محسوب می‌شد. تغییر سلسله‌ها، جابه‌جایی شاهان و جهت‌گیری‌های کلان کشور، بیش از آنکه حاصل اراده ملت باشد، نتیجه دخالت مستقیم بیگانگان بود؛ رضاخان را انگلیس‌ها آوردند... بعد هم که آمریکایی‌ها... همه‌کاری این کشور شدند. در برابر این تجربه تاریخی، مردم‌سالاری معنایی کاملاً متفاوت می‌یابد. مردم‌سالاری یعنی بازگرداندن حق تصمیم، تدبیر و انتخاب به جامعه؛ یعنی مردم را در همه‌ی امور زندگی، صاحب رأی و صاحب تدبیر و صاحب تصمیم قرار دادن. چنین نظامی، نه با استبداد سازگار است و نه با سلطه خارجی؛ زیرا هر دو، نفی‌کننده اراده عمومی‌اند. از این منظر، مردم‌سالاری نقطه مقابل تجربه‌ای است که ایران را برای دهه‌ها گرفتار عقب‌ماندگی، وابستگی و تحقیر اراده ملی کرده بود؛ نظامی که اجازه نمیدهد استبداد باشد، اجازه نمیدهد که سلطه‌ی خارجی باشد. برداشتی از بیانات رهبر معظم انقلاب در ۱۳۸۶/۱۱/۲۹

خانواده؛ مهم‌ترین نهاد اجتماعی

خانواده سالم، جامعه سالم

خانواده، اصلی‌ترین واحد شکل‌دهنده به سلامت و اصلاح جامعه است و سرنوشت اجتماعی هر ملت، به میزان استحکام این نهاد گره خورده است. جامعه‌ای که در آن پیوند زناشویی بر پایه احترام متقابل، اخلاق نیکو و مسئولیت‌پذیری شکل می‌گیرد، مسیر صلاح و نجات را طی می‌کند. اگر در جامعه‌ای خانواده مستحکم شد و زن و شوهر حقوق یکدیگر را رعایت کردند و با هم اخلاق خوش داشته و سازگاری نمودند و با همکاری هم مشکلات را برطرف نموده و فرزندان را تربیت کردند، جامعه‌ای که این طور خانواده‌ها را داشته باشد، به صلاح خواهد رسید و نجات پیدا خواهد کرد.^(۱) در چنین جامعه‌ای، اصلاح اجتماعی از درون خانواده آغاز می‌شود و بدون آن، هیچ تلاش بیرونی به نتیجه نمی‌رسد. اگر خانواده‌ای نبود، بزرگترین مصلحین هم بیایند نمی‌توانند جامعه را اصلاح کنند.^(۲) به همین دلیل، ریشه بسیاری از بحران‌های اخلاقی و معنوی در تضعیف بنیان خانواده نهفته است. هر کشوری که در آن بنیان خانواده مستحکم باشد، بسیاری از مشکلات آن کشور، بخصوص مشکلات اخلاقی و معنوی آن به برکت خانواده‌ی سالم و مستحکم برطرف می‌شود یا اصلاً بوجود نمی‌آید.^(۳) ازدواج در این چارچوب، پیوندی فراتر از یک قرارداد اجتماعی است؛ این پیوند ازدواج و زناشویی، یکی از نعمات بزرگ الهی و یکی از اسرار آفرینش است و یکی از موجبات بقا و ماندگاری و صحت و صلاح جوامع است.^(۴) اگر این پیوند بر اساس اخلاق صحیح و منطبق با اصول الهی شکل بگیرد، این پایه‌ی اصلاح جامعه است و پایه‌ی سعادت همه افراد جامعه است.^(۵)

رحمان و رحیم دو معنای متفاوت از رحمت است

رحمان و رحیم، هر دو از ریشه‌ی «رحمت» گرفته شده، منتها با دو عنایت متفاوت، با دو نگاه متفاوت یا به تعبیری از دو بُعد متفاوت.... رحمان نشاندهنده‌ی کثرت رحمت و افزونی رحمت است؛ نشاندهنده‌ی سعی دایره‌ی رحمت الهی است. «رحیم» باز از همان ماده‌ی رحمت است... نشاندهنده‌ی ثبات و دوام است.... از «الرَّحْمَنُ» میفهمیم که خداوند دارای رحمت بسیار زیادی است و دامنه‌ی رحمت خدا بسیار وسیع است، از «الرَّحِيمِ» میفهمیم که رحمت خدا مستمر و مستدام است و ثابت برای او است؛ هیچ وقت این رحمت زایل نمیشود. ۱۳۶۹/۱۲/۲۲ (بیانات حضرت آیت الله خامنه‌ای در جلسه تفسیر سوره حمد)

حدیث زندگی

بارزترین خصوصیت امیرالمؤمنین

خصوصیت قاطعیت و صلابت در راه حق اگر نگوییم مهمترین، حداقل بارزترین خصوصیت زندگی امیرالمؤمنین است. بعد از تشخیص حق، هیچ چیزی نمیتواند جلوی راه حق را بگیرد. پیامبر درباره‌ی او فرموده است: «اَخْشَى ذَاتَ اللَّهِ»^(۱). امیرالمؤمنین از جمله‌ی کسانی است که در راه خدا، هیچ کس و هیچ چیزی نمیتواند جلوی او را بگیرد و مانع او بشود؛ آنچه را که تشخیص داد، بدون هیچ گونه مبالاتی عمل میکند. اگر به سرتاسر زندگی امیرالمؤمنین نگاه کنید، این خصوصیت را مشاهده میکنید؛ قاطعیت و صلابت. از اول نشستن بر مسند حکومت، امیرالمؤمنین این قاطعیت و صلابت را نشان میدهد. یعنی حکومت وقتی که به نام خدا و برای خدا و برای اجرای احکام الهی است، باید تحت تأثیر هیچ ملاحظه‌ی بی‌مخالفاً با حق باشد، قرار نگیرد. این، آن منطقی است که امیرالمؤمنین دنبال میکرد. ۱۳۷۰/۰۱/۱۳ (۱) الإرشاد فی معرفة حجج الله علی العباد، شیخ مفید، ج ۱، ص: ۱۷۳

کلام امام، نقشه راه انقلاب

راه رسیدن به نفس مطمئنه

از مهم ترین راه های رسیدن به اطمینان و آرامش خاطر، که سعادت در دنیا و آخرت چیزی جز آن نیست، همانا ذکر و یاد خدا است: «آنکه انسان را از تزلزل بیرون می آورد ذکر خداست. با یاد خداست که تزلزل ریشه می شوند؛ اطمینان پیدا می شود. وقتی اطمینان پیدا شد و ذکر خدا و یاد خدا شد، وقتی است که مخاطب می شود به این خطاب: یا أَيُّهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ در روایتی است که خطاب به حضرت سید الشهداء است. آن وقت است که به شما می گویند که فادخلی فی عبادی، نه فی عباد الله؛ نه فی عباد دیگر. «فی عبادی»، یک عنایت خصوصی است مال خودم. این بشر مال خودش است. ۱۳۵۹/۱۲/۲۸ | امام خمینی

دوازدهم دی؛ سالگرد ارتحال آیت الله مصباح یزدی

یاد

تشکیلات یازده نفره

در خلال نهضت، از زمان آغاز، چند تشکیلات ایجاد کردیم که برخی همزمان با هم بود و برخی هم در توالی یکدیگر: یک تشکیلات گروه یازده نفری بود. این یازده نفر عبارت بودند از: من، آقای هاشمی رفسنجانی، بردارم آستید محقق، آقای مصباح یزدی (که دبیر این گروه بود)، آقای امینی، آقای مشکینی، آقای منتظری، آقای قذوسی، آقای آذری قمی، آقای حائری تهرانی، و آقای رتانی شیرازی. برخی از این افراد هم اکنون در قید حیاتند و از علمای بزرگ و مقامات بالای سیاسی جمهوری اسلامی هستند. این مجموعه، از مهمترین گروه های جنبش آن روز قم بود که برای خود اهداف بلندی را ترسیم کرده بود و چند سالی هم تداوم یافت. آقای مصباح یزدی صورتجلسات را در یک دفتر به زبان رمزی - که خود، آن را اختراع کرده بود و به خطوط علوم غریبه شباهت داشت - مینوشت؛ و برای اینکه بیشتر ردگم کند، در آغاز دفتر نوشته بود: «کتابی در زمینه‌ی علوم غریبه یافتیم و آن را رونویسی کردم». شاید آن نوشته ها تا الان نیز موجود باشد. خاطرات خود گفته‌ی حضرت آیت الله خامنه‌ای

منشور معنوی انقلاب

۱۳۶۰/۷/۷

فرازی از وصیتنامه شهید سید موسی نامجو؛ وزیر دفاع و اولین فرمانده دانشکده افسری جمهوری اسلامی ایران که در حادثه سقوط هواپیمای ارتش شهید شد.

جهان را برای حکومت حضرت مهدی آماده سازید

دوستان عزیزم! تنها خواسته‌ای که از شما عزیزان دارم این است که تا جایی که می‌توانید و توانستید بعد از من را هم را ادامه دهید و به جبهه‌ها عزیمت کنید و سلاح بردست بگیرید و بر قلب کافریں گلوله شلیک کنید و بر آنها یورش ببرید و ریشه کفر و استکبار را از ریشه برکنید و جهان را برای حکومت کردن حضرت مهدی آماده سازید که خداوند وعده‌ی پیروزی به شما داده است.

«مسیح در شب قدر»

انتشارات: صهبا

نویسنده: جمعی از نویسندگان

۵۴۶

بیست و پنجم دسامبر روز کریسمس و میلاد حضرت مسیح است، اما برای هموطنان ارمنی مان، یازده روز بعد از کریسمس شروع می شود؛ یعنی روز ششم ژانویه. دلیل این تفاوت هم، تفاوت قرائت هموطنان ارمنی ما با سایر مسیحیان است؛ تفاوتی ریشه دار که بخشی از هویت مذهبی و تاریخی آنان را شکل می دهد.

مسیح در شب قدر عنوان کتابی است از روایت حضور مقام معظم رهبری در منازل شهدای ارمنی و آشوری در سال های ۱۳۶۳ تا ۱۳۸۹؛ به مناسبت کریسمس و سال نوی هموطنان ارمنی. گفتگوی صمیمانه رهبر انقلاب با خانواده های شهدای ارمنی و اتفاقاتی که در خلال این دیدارها میان رهبر انقلاب و هموطنان ارمنی ما رخ داده، به همراه تصاویر رنگی، مخاطب را ترغیب می کند که کتاب را دست بگیرد و با آن همراه شود.

ابتدای تورق کتاب، تصاویر جذابیت خود را بیشتر نشان می دهد؛ انگار آلبوم خانوادگی گرمی را ورق می زنیم. اما خیلی زود سؤال اصلی در ذهن مخاطب شکل می گیرد: بین حضرت آقا و خانواده های شهدای ارمنی چه گذشته است؟ همین جاست که بعد از دست گرفتن کتاب، دیگر نمی شود آن را زمین گذاشت و با آن پیش نرفت.

قصه شهادت هر کدام از شهدای ارمنی آشناست؛ یکی در بمباران و موشک باران منزلش به شهادت رسیده، دیگری در ابتدای جنگ مسئولیتی داشته و خانواده را راهی تهران کرده و قرار بوده خود با اسناد دولتی بازگردد، اما در روز هفدهم جنگ در خرمشهر، با ریختن خونش بر زمین، در شهر ماندگار شده است. فرزندان این شهدا امروز با افتخار از هویت خود سخن می گویند. داستان ها هر کدام با کششی خاص، خواننده را وادار می کند که کتاب را زمین نگذارد.

اما ماجرا زمانی عمیق تر می شود که وجه تسمیه کتاب روشن می گردد. یکی از این دیدارها همزمان با شب بیست و سوم ماه مبارک رمضان بوده است؛ شبی که رهبر انقلاب برای دیدار و دلجویی از هموطنان مسیحی، در شب قدر به خانه خانواده شهدای ارمنی رفته اند و تصویری ماندگار از «مسیح در شب قدر» را رقم زده اند.